

L'AGENDA

DIJOUS 8 DE MARÇ

Girona ▶ Conferència: «Arteriosclerosis Sistèmica: la malaltia vascular perifèrica» a càrrec del Dr. Rafael Ramos Blanes, investigador de ReGicor. Organitza Gicor

● SALA D'ACTES DE L'HOTEL ENTITATS DEL CARRER DE LA RUTLLA ● 18.30H

☎ 972 22 14 19 (TARDES)

● INFO@GICOR.ORG

DISSABTE 10 DE MARÇ

Setcases ▶ VII OncoEsquiada. Opcional sortida amb bus de Girona a les 7 del matí. Organitza la Fundació Oncolliga Girona

● ESTACIÓ D'ESQUÍ VALLTER 2000 ● 10.00 A 17.00 H

☎ 972 22 49 63

W WWW.ONCOLLIGAGIRONA.CAT

DEL 12 AL 18 DE MARÇ

Girona ▶ 1r Torneig de pàdel Diari de Girona. Una part dels diners aniran destinats a la Fundació Oncolliga Girona ● INSTAL·LACIONS DEL X3 CLUB GIRONA PADEL & FITNESS ☎ 972 111 111

W WWW.X3PADEL.COM

DIJOUS 15 DE MARÇ

Palamós ▶ Conferència: «Donació d'òrgans i teixits. Perquè m'ho expliqués a mi?», a càrrec de Núria Masnou, coordinadora de trasplantaments de l'Hospital Josep Trueta. Organitza la Fundació Oncolliga Girona ● HOSPITAL DE PALAMÓS, SALA D'ACTES ● 19.00 H

☎ 972 22 49 63

W WWW.ONCOLLIGAGIRONA.CAT

DISSABTE 24 DE MARÇ

Ripoll ▶ 14è Sopar Solidari del Ripollès. Organitza la Fundació Oncolliga Girona ● LA SOLANA DEL TER ● 25€

● 21.00 H ☎ 972 22 49 63

W WWW.ONCOLLIGAGIRONA.CAT

DONACIONS DE SANG

Girona, Palamós, Figueres, Fontcoberta, Lloret de Mar, Santa Coloma de Farners, Torroella de Montgrí, Sant Pau de Segúries, Roses, Mont-ras, Castell d'Aro, Platja d'Aro, Salt, Llançà, La Bisbal d'Empordà, Llagostera, Fortià, Santa Pau, Viloví d'Onyar, Vallfogona, Camprodon, Ribes de Freser i Pardines ▶ Donacions de sang durant aquest mes de març. Organitza l'Associació de Donants de Sang de Girona i comarques

☎ 972 20 24 94

Marta Ullate i Jadiya Sidibeh

Voluntàries del Casal dels Infants de Salt. La Marta és estudiant de psicologia i dedica dos o tres matins a la setmana al projecte Xarxa d'Accés al Treball, fent costat a joves que busquen eines i estratègies per trobar feina. La Jadiya estudia educació infantil, i cada dimarts acompanya un grup de dones i els seus fills en situació de vulnerabilitat.

«Val la pena formar part d'un procés que ajuda a tirar endavant les persones»

Em presenten la Marta Ullate i la Jadiya Sidibeh perquè m'expliquin les seves experiències com a voluntàries al Casal dels Infants de Salt.

XAVIER RIBAS GIRONA

■ Per què vau començar a fer voluntariat al Casal dels Infants de Salt?

MARTA L'any passat vaig fer un curs d'inserció laboral per a persones amb discapacitats o en risc d'exclusió social. Havia de fer les pràctiques, i vaig triar fer-les al Casal dels Infants perquè me n'havien parlat molt bé. Vaig entrar a l'equip del projecte Xarxa d'Accés al Treball (XAT), que orienta i forma joves de 16 a 30 anys perquè tinguin eines i estratègies per trobar una feina i quedar-s'hi. Vam engegar un munt d'iniciatives, com ara cursos monogràfics d'hostaleria. Em va agradar tant que quan vaig acabar les pràctiques vaig seguir al projecte com a voluntària.

JADIYA Quan vaig acabar l'ESO, no vaig poder estudiar el batxillerat artístic, degut a la meva situació econòmica. Com que els infants em despertaven molta curiositat per la seva manera d'actuar i pensar, vaig començar un cicle formatiu de grau superior en educació infantil. La teoria està molt bé, però no volia esperar per entrar en contacte amb els nens, per això vaig accedir al projecte Vincles del Casal dels Infants. Coneixia bé l'associació perquè la meva germana i els meus cosins hi havien participat, rebent un molt bon acompanyament.

■ Com van ser els primers dies?

M El primer dia vam fer una sessió d'acollida a persones immigrades

D'esquerra a dreta, la Jadiya Sidibeh i la Marta Ullate. DdG

que volien treballar però no sabien com aconseguir-ho. Estaven una mica perdudes. Vaig haver de ser molt observadora i escoltar-les per poder conèixer-les i saber com assessorar-les. Un cop vaig familiaritzar-me amb les seves inquietuds i experiències, amb l'educadora del projecte vam començar a fer-los propostes perquè definissin el seu itinerari professional.

■ El primer dia vaig trobar-me amb 15 nens i les seves mares. No paraven de plorar! Em vaig posar una mica nerviosa, però sabia que els petits tenen una manera d'expressar les emocions una mica explosives... A més, tenia al meu costat una educadora amb experiència, cosa que em va acabar de tranquil·litzar. Al principi no volien apropar-se gaire a mi, però va durar poc. De seguida em van començar a demanar que jugués amb ells.

■ Per què creieu que és important l'acompanyament que ofereix el Casal dels Infants?

M En el cas de les persones que ve-

nen a la XAT, són gent que vol treballar però no sap ni de què, ni com, ni si té les habilitats per fer-ho. Nosaltres els fem de guies perquè coneguin eines i estratègies per trobar feina: des de recomanar-los cursos formatius o que aprenguin bé el català, a donar-los pautes per redactar un bon currículum. L'any passat vam acompanyar 77 joves, i hi ha llista d'espera per apuntar-se al projecte.

■ A Vincles mireu que les mares i els seus fills de 0 a 3 anys reforcin el lligam materno-infantil durant el procés de criança. Els nens juguen i aprenen alhora que adquireixen els hàbits que hauran de tenir quan entrin a l'escola. Crec que una cosa important del projecte és que a l'equip ens esforcem perquè les mares es comuniquin i trenquin la barrera de la llengua. La majoria són dones immigrades, i parlen molt poc el català i el castellà. Quan aconsegueixen comunicar-se és més fàcil per a elles accedir a coneixements i informació, i així fer valer els seus drets.

■ Què fa que el vostre voluntariat sigui gratificant?

M Cada cop que sé d'algú que a través de la XAT ha trobat una feina o s'ha posat a estudiar alguna cosa que li agrada, sento que l'aportació que faig com a voluntària té un sentit.

■ El simple fet de saber que les mares de Vincles han fet el pas de participar al Casal dels Infants amb les seves criatures buscant la manera de millorar la seva inclusió social.

■ I a l'associació, com us han acollit?

M M'agrada que cada vegada em deleguin més funcions i coses a fer perquè sento que confien en mi i em fa sentir còmoda. Aquesta confiança és fonamental per aprendre i acabar sent útil, que és el més important en una entitat social perquè sempre hi ha molta feina per fer.

■ Em sento una més de l'equip. Les meves companyes m'ajuden molt, em donen moltíssima informació sobre psicòlegs, pedagogs o el model educatiu de l'escola nova. Tot el que m'ensenyen ho sumo a l'aprenentatge teòric que estic fent a l'institut.

■ Què li diríeu a algú que es planteja fer voluntariat al Casal dels Infants?

M Que és tota una experiència. Tenir contacte amb les persones i formar part d'un procés perquè tirin endavant val la pena. Et fa sentir útil davant la societat.

■ Li diria que al Casal dels Infants comprovarà que els nens i les nenes, i em refereixo als de 0 a 3 anys, que són els que més coneix, no només tenen la capacitat d'aprendre, sinó d'ensenyar-nos moltes coses quan els fem costat.

Q ue aquesta excursió sigui un èxit. Entre tots ho farem possible, sigui donant o rebent: tots som voluntaris», diu l'altaveu de l'autobús. Estic cofoia. Sé que formo part d'aquest tots. Asseguda a l'últim seient de l'autobús en companyia de 55 persones més, em sento amo de mi mateixa i del món sencer.

En l'última visita al metge, a fi i efecte de fer-me plànyer li vaig dir que «les tres maleïdes C, oi doctor?...Carretera, Càncer i Cor. A mi m'ha tocat el Cor». Ell em va respondre de pressa: «Tò-

LA DESCOBERTA DEL VOLUNTARIAT

Maria Casacuberta

VOLUNTÀRIA DE GICOR

pics! El que ha de fer vostè és substituir aquestes tres C». Així que jo vaig respondre: «Substituir? Com? Per què? No és tan fàcil doctor!», i em va dir que he

de saber Conviure amb la meva situació. No repartint el temps, sinó Compartint-lo, que és quelcom diferent. I finalment, donar-li Contingut a la meva vida.

I sí, ho reconec: a l'Associació Gicor he substituït les tres C. Abans d'ahir va ser al gimnàs, fent exercici físic, que vaig Conviure amb tothom qui, com jo, ha patit un infart o quelcom similar. Ahir va ser assistint a la conferència de cada mes on vaig Compartir opinions contrastades amb altres afectats del cor. Avui, a l'excursió sociocul-

tural donaré a la meva persona més Contingut. Quin gir la meva vida! Quina descoberta!

Conviure és la forma suprema de viure. Compartir val molt més que donar o rebre. Contingut és el que cal per omplir els anys de vida que em queden. Valors com estimació, comprensió, amicitat, respecte, Conviure, Compartir, Contingut i... tot amb alegria!

Ja no dic «em sembla que», o «penso que». Ara sé positivament que el voluntariat dignifica la persona i enriqueix la societat.